

1945. március 4, 2020
103 x 148 cm
olaj, vászon

A vászonkép a freskókhoz hasonlóan az 1945. március 4-i bombatámadásnak esett áldozatul. A detonáció miatt számtalan szabálytalan, összefüggéstelen darabra szakadt. Ezek közül 192 festménytöredéket a romok alól menekítettek ki, és szállítottak a budapesti Szépművészeti Múzeumba 1964-ben.¹ A kép egy *Mise en abyme* Franz Anton Maulbertsch szombathelyi *Vizitáció* festményével. Bár az oltárkép valójában már hiányzik mégis maga a festmény a főszereplő, pontosabban annak viszonya az idővel és a fényképezéssel. A képnél fontos előzmény volt számomra Tuymans munkái jelen esetben *A könyv* (*The book*, 2007) című kép és Richter történelmi festményeit. Az ideologikus képek eltakarják a valóságot, és éppen ezért van szükség a medializált képek és események analízisére és dekonstrukciójára, azaz egyfajta kritikai ikonológiájára. Ez persze még mindig elsősorban a képekről szól, másodsorban viszont arról is, hogy mit, miért és hogyan „érdemes” ábrázolni egy olyan korban, amikor a média képei mindent elárasztanak.² Jelen esetben a keret archív és sajtó fotókból áll március 4-éről, amik egymáshoz illesztve próbálják rekonstruálni az adott eseményt, ami a Maulbertsch oltárképet mind konkrétságában mind esztétikai és művészettörténeti jelentőségében átalakított.

¹ Késő barokk impressziók. Franz Anton Maulbertsch, Josef Winterhalter, szerk.: Jávor Anna, Lubomír Slavícek, Budapest 2009

² Hornyik Sándor: *Terrorelhárítás- Gerhard Richter és Luc Tuymans „Történelem utáni” történelmi festményei*, in: *Balkon* (2008.) 2. sz, 2-9.